

foreningen, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Miljø- og Energiministeriet, NOVO Nordisk A/S, Teknologirådet, Udenrigsministeriet og Undervisningsministeriet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen erstatter § 12 i den gældende lov. Forslaget er hovedsageligt begrundet i, at Europa-Kommissionen over for Danmark og andre EU-lande, herunder Sverige og Finland, som har tilsvarende regler, har tilkendegivet, at kravet om en i eget land bosat fuldmægtig strider mod EU-reglerne om fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser. Forslaget skal sikre, at Danmark følger de EU-retlige regler.

Med bestemmelsen ophæves kravet om, at ansøgere, der ikke har bopæl her i landet, skal have en herboende fuldmægtig. Den foreslåede bestemmelse omfatter såvel ansøgere i udlandet, herunder EØS-området, som ansøgere bosat i Danmark.

Bestemmelsen vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor Patent- og Varemærkestyrelsen skønner, at en fuldmægtig er nødvendig af hensyn til ansøgerens interesser, som ellers ikke vil blive varetaget på betryggende vis. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor fraværet af en professionel rådgiver kan medføre henlæggelse af ansøgningen.

Behov for en fuldmægtig vil typisk opstå i den situation, hvor ansøger ikke kan kommunikere på dansk eller et andet sprog, som beherskes af Patent- og Varemærkestyrelsen. Det samme vil være tilfældet, hvis ansøgeren ikke er i stand til at varetage sine interesser på grund af særlige tekniske eller juridiske komplikationer i forbindelse med behandlingen af ansøgningen.

Bestemmelsen indeholder i lighed med gældende ret ingen krav til, hvem der kan optræde som fuldmægtig. Fuldmægtigen skal dog have bopæl inden for EØS-området. Der kan ikke stilles særlige kvalifikationskrav til fuldmægtigen bortset fra, at den pågældende skal være myndig. En juridisk person kan også anerkendes som fuldmægtig. En ansøger, der bliver anmodet om at udpege en fuldmægtig, forventes typisk at rette henvendelse til en dansk advokat eller patentagent. I særlige tilfælde vil indehaveren i stedet for udpegning af en fuldmægtig kunne anvise en serviceadresse, hvortil korrespondance m.v. kan sendes med frigørende virkning.

Der er ikke som i den gældende lov knyttet retsvirkninger til undladelsen af at udpege en fuldmægtig,

f.eks. afslag på en ansøgning. Konsekvensen kan dog blive, at ansøgningen kun imødekommes delvist eller helt afslås.

Bestemmelsen indeholder et krav om, at såfremt der bliver udpeget en fuldmægtig, skal fuldmægtigens navn og adresse indføres i patentregisteret. Ændringer i fuldmagtsforholdet skal noteres i registeret.

Udpeges en fuldmægtig, må det følge af almindelige retsgrundsætninger, at Patent- og Varemærkestyrelsen og andre med frigørende virkning kan rette henvendelse til den, der er angivet som fuldmægtig i registeret, så længe fuldmagten ikke formelt er trukket tilbage over for styrelsen. En fuldmægtig skal således med bindende virkning kunne modtage meddelelser, stævning m.v. og afgive svar på fuldmagtsgiverens vegne.

Arbejdssproget ved de danske myndigheder, herunder Patent- og Varemærkestyrelsen, er fortsat dansk, jf. i øvrigt ovenfor under afsnit 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Bestemmelsen er ændret således, at det ikke længe fremgår af loven, at domstolene kan stille en sag i bero, når sagen samtidig er genstand for administrativ omprøvning. Dette udelukker imidlertid ikke, at retten konkret kan træffe beslutning om berostillelse.

Ændringen sker som en konsekvens af ændringsforslaget i § 53 b, stk. 3. Om begrundelsen for ændringen henvises til afsnit 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Bestemmelsen i § 53 b tilsigter at forhindre parallel behandling ved domstolene og patentmyndigheden af spørgsmål vedrørende et patent. Formålet er at undgå unødige udgifter for patenthaver og tredjemand samt at forhindre, at konflikten løses trækkes i langdrag ved en sådan dobbeltbehandling.

Om den nærmere begrundelse for bestemmelsen henvises til afsnit 2 i de almindelige bemærkninger.

§ 53 b, stk. 1

Bestemmelsens stk. 1 svarer til den gældende lovs § 53 b, stk. 1, 1. punktum. Den gældende bestemmelses 2. og 3. punktum foreslås udskilt til selvstændige stykker af hensyn til bestemmelsens overskuelighed.

§ 53 b, stk. 2

Bestemmelsen i 1. punktum svarer til den gældende lovs § 53 b, stk. 1, 3. punktum.

Bestemmelsen i 2. punktum fastslår, at der som udgangspunkt ikke kan ske parallel behandling ved